

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL 111.

„Gazeta” iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungari
Pe unu an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe unu an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se enumera la toate ofi-
ciile postale din întru și din
afară și la dd. colectori.Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe unu an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dăru în
casă: Pe unu an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu esemplar 5 cr. v. n. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sântu a se plăti
înainte.

Nr. 13.

Brașov, Luni, Marți 17 (29) Ianuarie

1889.

Boulanger.

Brașov, 16 Ianuarie v.

Până acuma se putea dice despre generalul Boulanger, că este cel mai popular om în Franca. De aci încolo se pote dice cu dreptu cuvânt că este nu numai cel mai popular, ci și cel mai puternic om în Franca.

După ce fu ales în cinci departamente, generalul Boulanger a dorit să fi ales și în Paris, în centru, de unde se decid sortii țării. În contra candidaturii sale de deputat în Paris s'a redicat guvernul cu toți republicanii, cari vedu în succesele electorale ale lui Boulanger un pericol pentru republică și pentru liniștea țării.

Agitația electorală în Paris a luat nise proporțiuni ne mai pomenite. Până eri, în ziua alegerii, s'au lipit pe pereții capitalei sute de mii de placate și astfel s'a încinsu o luptă de placate între partizanii lui Boulanger cari se numescu „partida națională” și între partida republicanilor, care a susținut pe candidatul guvernului, pe distinsul pedagog Jacques.

În aceste placate aderenții lui Boulanger laudau vitejia acestuia, care a fost rănit de trei glonțe în lupta pentru patrie; glorificau faptele lui, ca ministru de reșboiu spuind că a introdus o nouă pușcă în armata și a făcut mult și pentru fortificațiuni. C'unu cuvânt Boulanger era descris ca un om de rar patriotism și de rară capacitate militară.

În placatele contrariilor lui Boulanger i se imputa acestuia, că este un om ambițios, care s'a folosit de toate ocaziunile spre a înainta în armată, și care pentru a ajunge la scopu era totdeauna gata a își schimba convicțiunile. S'a publicat o scrisore a lui, în care a cerut o decorație dela

Thiers după ce s'a suprimat revoluțiunea comunistă în Paris, și altă erăși, în care se rogă de amicii săi să stăruiască pe lângă Ferry ca să fiă numit general de divizie. Ca colonel, se dice, Boulanger era sub comanda ducelui de Aumale față cu care s'a arătat forte servil, er mai târziu ca ministru a subscris ordinul pentru expulsarea Orleanistilor.

Se țineau în fiecare zi mulțime de întruniri electorale, în cari se agita pentru candidatul guvernului, și rezultatul acestor întruniri era mult mai favorabil pentru Jacques, decât pentru Boulanger. Foile republicane cu multe zile înainte începă a face calculi despre șansele de izbândă ale unuia și ale altuia. Unul din diare, „Matin”, avu idea de a trimite la vre-o 314 bărbați de frunte din Paris ținul cu întrebarea: „pretind ore onorea și interesele Franciei alegerea lui Boulanger?” O sută dintre cei întrebați au răspuns în contra lui Boulanger, 17 pentru el, ceilalți n'au răspuns nimic. Pe două ținul era scris: „onorea n'o pretinde, der interesul da!”

Intr'aceia aderenții lui Boulanger puseră toate în mișcare ca să asigure victoria lui. Generalul trimise alegătorilor carta sa de vizită și împărți de ce mii de fotografii ale sale între damele din Paris. Diarul lui Rochefort, „Intransigent”, a împărțit în presă alegerei portrete de ale lui Boulanger în ținută mare de general. Colportorii, cari vindeau aceste portrete strigau: „Quel malheur s'appeler Jacques!” (Ce nenorocire a te numi Jacques.)

Intr'adeveru nici n'a fost o idee norocoasă de a pune în fața generalului popular ca contracandidat pe modestul pedagog Jacques. Acesta s'a și dovedit la alegerea de eri. Generalul Boulanger a fost ales cu 224,070

voturi pe când candidatul republican a primit numai 162,520 voturi.

Invingerea generalului Boulanger la alegerea de eri în Paris este evenemntul cel mai însemnat și mai grav al zilei. Nu numai în Franca, ci și afară de Franca s'au urmărit cu cea mai mare încordare toate fazele acestei alegeri, care a fost și este privită pretutinden ca un eveniment serios.

Mai ales în Germania, unde numele Boulanger este totu așa nepopular pe câtu de popular este în Franca, va produce alegerea de eri din Paris un adenc resentiment. Foile germane au declarat înainte, că ele consideră eventuala victoria a lui Boulanger nu numai ca o lovitură de morțe dată republicei, ci și ca o amenințare a păcii europene.

Germanii se temu de Boulanger pentru că este așa de mult adorat nu numai de masse, ci și de armată și pentru că îl credu capabil, că ajungendu odată președinte al republicei va întrebuinta puterea și influința sa spre a deveni dictator peste Franca. Apoi se mai temu de el, fiindcă Francesii își întemeiază toate speranțele de revanșă întrinsul. Tote reuniunile secrete, liga patrioților, cari și-au pus ca țintă recucerirea Alsației și a Lotaringiei, sprijinescu pe Boulanger și au votat și eri pentru el.

Amu putu dice că Boulanger pote mulțumi succesul seu la alegerea de eri mai mult antipatiei ce domnesce în Franca în contra Germaniei. L'au sprijinitu ligiștii și intransigenții republicanii de sigur mai mult pentru că îl consideră ca pe omul revanșei. Mai egoist va fi fost sprijinul ce i l'au dat Orleaniștii și Bonapartiștii.

Îl sprijinescu înse pe Boulanger toți căți nu sunt multă-

miți cu starea de față a lucrurilor, căți dorescu realizarea programului generalului: cassarea senatului, disolvareu camerei, convocarea unei adunări constituante, care se dea o nouă constituție țării.

Alaltăeri a publicat generalul Boulanger un manifest în în care declară că el este și va rămâne neștrămutat republican, der voiesce o republică națională, care se facă sfârșit abuzurilor și risipei, ce au împiedecat orice reformă serioasă. Pe teremul național Francesii se n'ntelegă cu toții în liniște în ajunul espozitiei dela 1889; densul n'are intențiune decât a înființa republica cinstită și este perfidă insinuarea că ar voi să se facă dictator.

Boulanger este acum aproape de ținta sa. Se va vede în curend decă asigurările lui au fost sincere în ce privesce republica. Venirea lui la putere înse, se pote prevedi de pe acuma, va face și mai nesuferite raporturile dintre Franca și Germania și pote că voru ave dreptate cei ce au privit eventuala lui învingere în Paris, ca un eveniment serios și pentru pacea Europei.

Unu nou manifest al lui Boulanger.

Diarele boulangiste din Paris publică următorul apel-manifestu către lucrătorii departamentului Senei:

„Lucrători ai departamentului Senei! Dilnic sunt tăvalit în noroiu de 40 de diare, cari cele mai multe sunt susținute pe spinarea d-vostă, de unu guvern fără picu de consciință. Pentru că eu voiescu să întemeezu o republică democratică în locul unu regim parlamentar egoist și stricat, acele diare căută cu ori ce prețu să mă înfășeze ochiloru d-vostă ca unu dictator. Numesce-se ore dictatură, când vrei ca înșăși

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Mersul școliloru poporale românesci din Bucovina dela anul 1774 până aci.

În anul curentu a eșit de sub tiparu opuscululu: „Das Volksschulwesen der Bukowina in seiner historischen Entwicklung und seinem jetzigen Stande. Von Dr. Sigmund Grünberg. Wien 1888.” Titlul interesant al unu broșure de 35 de pagine scrise pe basă de isvore germane, dintre care cele mai multe sunt oficiale. Isvorele românesci nu le cunose autorul; lucrarea sa prin urmare nu este completă. Isvorele germane le citeză autorul cu sirguință, înse fără deducțiunile, pe care le așteptă cetitorul. Broșura este o rețipărare separată din „Oesterr.-Ungarische Revue”. Ea nu are prețulu unu studiu științific, ci al unu scrieri de gazetă, care este interesant pentru cetitorul bucovinenu din cauza materiei tractate. În șirele următore „Revista Politică” da pe basa acestui opusculu o privire asu-

pra mersului școliloru poporale românesci din Bucovina dela anul 1774 până în prezentu.

Partea Moldovei, care se alătură în anul 1775 la Austria, primi mai târziu numele de Bucovina. Starea culturii în anul 1775 era în Bucovina totu aceea ca în totă Moldova. Cine nu cunose starea culturii din Moldova pe la anul 1775, înzadaru cercă să vorbescă despre starea culturii din Bucovina în acel timp. Toți scriitorii germani, cari până astăzi au scris despre timpurile mai vechi ale Bucovinei, au scris fără să cunoscă istoria Moldovei din acele vremi. Moldova stătu sub domnia fanarioșilor dela anul 1711 până la 1821. Pe la mijlocul acestui restimpu nenorocit, vine Bucovina în posesiunea Austriei. Și locuitorii acestei părți a vechii Moldove suferiră decă domnia fanarioșilor în 64 de ani... Bucovina scapă de fanarioși în anul 1775, er cealaltă parte a Moldovei cu 46 de ani mai târziu, adecă în anul 1821. Astăzi numără Bucovina dela scaparea sa de sub fanarioși 113 ani, er Moldova 67. Românii moldoveni au

făcut în acești 67 de ani în cultură un progres cu mult mai mare decât cei bucovineni în 113 ani.

Generalul Splény nu spune apriat, ce felu de școlă a aflat în Bucovina, când în 1. Oct. 1774 oștile Austriei ocupă Bucovina. Dintr'o consignațiune din anul 1780 aflăm înse, că în acestu an se află în Bucovina nouă școli, și anume: câte una în mănăstirea Putna, Cernăuț, Siretu, Rădăuț, Câmpulung, și patru în Sucăva, care era pe atunci cel mai însemnat locu din Bucovina. Una din aceste 9 școli era întemeiată aci de guvernul Austriei, și învățătorul ei era un Neamțu. Ea servia trebuințelor Nemțiloru imigrați și se afla în Sucăva.

Generalul Splény făcu începutul unu fondu școlastic. În 26 Aprilie 1777 poronc elu, ca banii, pe cari îi plătau popii și diaconii bucovineni mitropolitulu din Iași sub titlul de „biru de școlă” să rămăie în viitoru în țărăși să se întrebuinteze spre formarea unu fondu școlastic. Astfelu au pus preoții și diaconii români temelia fondului

școlasticu, care există și aci în Bucovina, care înse nu se întrebuintează numai pentru Românii, ci și pentru copii mai noi a Bucovinei...

D-lu Dr. Grünberg în cartea sa dice, că generalul Splény, precum și urmașul lui dela anul 1779, baronul Enzenberg, îngrija numai de elementul românesc, eră pe Rutenii îi ignora cu totul, ca și când nici n'ar fi existat pe timpul acela în Bucovina.

Ore care să fiă cauza acestei proceduri a lui Splény și Enzenberg? Causa n'a putut fi alta, decât împrejurarea, că acești doi generali n'au aflat în Bucovina decât numai Românii. Pe timpul loru părăsiau forte mult locuitori Bucovina, fugind în Moldova. Splény și Enzenberg voiau să aratelocuitorilor, că nu au causă să părăsescă țera. De aceea tractau ei populațiunea cu blăndețele cele mai mari, cruțau obiceiurile, limba și religiunea ei și grijau de desvoltarea și nobilarea lor, pentru ca să se convingă populațiunea, că stăpânirea Austriei nu trebuie privită ca străină, ci ca o stăpânire adevărată părintescă și

